

o državno-pravnom kontinuitetu i teritorijalnom integritetu Republike Hrvatske, koja će s pravnog, povijesnog i demografskog stajališta prikupljati i obrađivati dokumentaciju o legitimnim pravima RH na njezin teritorij. Ta je Radna grupa osnovana, predsjedao joj je Igor Karaman. Ona je sabrala izuzetno vrijednu dokumentaciju o hrvatskim granicama (što će kasnije preuzeti posebne državne komisije), inicirala je prikupljanje usmene povijesti iseljenika, u čemu se posebno angažirao Filozofski fakultet, Odsjek za sociologiju. Kao predsjednik Arhivskoga savjeta pružao je svesrdnu pomoć i u pitanju osiguranja prostora za arhivsko gradivo od republičkog značaja, sudjelovao je u pripremi novoga Zakona te se svesrdno zalagao za projekt evidentiranja i prikupljanja arhivskoga gradiva o ratu u Hrvatskoj.

Prof. dr. Igor Karaman svoj radni vijek započeo je kao arhivski djelatnik da bi se i posljednjih godina svoga života ponovno djelatno zauzimao za arhivsku službu. Radeći kao arhivist pomogao je osuvremenjenju te struke, ali je u toj struci nalazio ne samo materijal za svoje radove nego i poticaj i nadahnuće. On je sam priznao kako je "povjesničaru potrebno poznavati arhivske izvore, fondove, ustanove – a napose poznavati načela arhivističke struke po kojima se očuvani pisani dokumenti sređuju i obrađuju, da bi bili korišteni za povijesno istraživanje. Arhivistička teorija i praksa predstavlja nužnu sastavnicu obrazovanja povjesničara, bez čega on teško može s uspjehom ostvarivati vlastite znanstvene zadatke". Takav sud, što ga je dao samo dvije godine prije svoje smrti, pokazuje do koje je mjere sav njegov rad bio povezan s arhivima.

Mi, njegovi prijatelji i kolege, zauzeti za arhive, to najbolje znamo. Na tome mu i ovdje zahvaljujemo.

Josip Kolanović

MATO KAPOVIĆ, profesor
(1929–1994)

Vijest o smrti Mate Kapovića, koja je 20. studenoga 1994. godine prostrujala našim arhivima, činila se nevjerojatnom, iako smo svi znali da vodi svoju posljednju bitku s opakom bolešću. Mato je za života uvijek zračio vedrinom i optimizmom, pa smo ga i poznavali jedino kao vedra i nasmijana djelatnika.

Rođen je u siromašnoj radničkoj obitelji 27. studenoga 1929. godine u Kobašu na poluotoku Pelješcu. S obitelji kasnije seli u Gruž, pa u Dubrovniku završava osnovnu školu i gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je povijest 1953. godine te se u svoju gimnaziju vraća kao profesor povijesti (1955–1963).

Umirovljenjem dr. Vinka Foretića 1963. godine, Mato Kapović preuzima upravu nad najznačajnijom dubrovačkom institucijom – Povijesnim arhivom Dubrovnik.

Publicistički i istraživački rad privlači ga od trenutka kada mu obilje arhivskoga gradiva biva na dohvat ruke. Radničko okruženje Kobaša i Gruža, kao i oskudica u kojoj je odrastao i školovao se, utjecala je i na njegov profesionalni interes, pa je u prvi plan svojih istraživanja stavljao radnički pokret i probleme seljaštva svog zavičaja.

Stručne radove M. Kapović je objavljivao u časopisima *Dubrovnik*, *Naše more*, *Dubrovački horizonti*, *Boka* i dr., a bio je i čest suradnik *Dubrovačkog vjesnika*. Pisao je o Frani Supilu, Melku Čingriji, Mati Vodopiću i drugim poznatim Dubrovčanima. Autor je knjige "Radnički pokret u Dubrovniku 1874–1941." (izdanje Historijskog arhiva Dubrovnik, 1985), koja je nezaobilazan izvor za sve koji se bave tom tematikom.

Bio je član izdavačkog vijeća časopisa *Dubrovački horizonti* te urednik vrijednih izdanja Povijesnog arhiva Dubrovnik: Statut grada Dubrovnik iz 1272. i Carinski statut. Aktivno je sudjelovao u radu Društva arhivskih radnika, a bio je i predsjednik ranijeg Saveza društava arhivskih radnika Hrvatske.

U listopadu 1978. organizirao je obilježavanje 700. obljetnice Povijesnog arhiva Dubrovnik, čime je skrenuo pozornost na važnost čuvanja arhivskoga gradiva što su nam ga preci namrli.

Franjo Glavina

Dr. Zdravko Šundrica (1915–1995)

U Dubrovniku je 12. studenoga 1995. u 81. godini života umro doktor Zdravko Šundrica, vrsni znalac i priznati autoritet u arhivistici, čovjek iznimne erudicije, skroman, tih, poštovan i omiljen među svima s kojima je radio i koji su ga poznavali.

Dr. Zdravko Šundrica rodio se 18. siječnja 1915. u Oskorušnom na Pelješcu gdje je završio osnovno školovanje, srednju školu pohađao je na Badiji, a zatim studirao teologiju u Zagrebu i Rimu gdje je postigao doktorat iz teologije. Filozofski fakultet – odsjek povijesti završio je u Sarajevu. Životni put Zdravka Šundrice bio je poseban, baš onakav kakav imaju ljudi koji obilježavaju svoje vrijeme i ostavljaju neizbrisiv trag.

Godine 1949. biva uhićen od tadašnjih komunističkih vlasti. Proveo je 6 mjeseci u zatvorima u Dubrovniku, Splitu, Šibeniku i Zagrebu. Nije bio osuđen niti je bilo